

— Ахъ, не, не е тѣзи моята! . . отговорилъ дърваринѣтъ.

Нептунъ потънжлъ въ водата и слѣдъ минута извадилъ *сребърна брадва*.

— Ето твоята брадва, на ли е тя сжщата?

Дърваринѣтъ пакъ нажалено отговорилъ: „Ахъ и тѣзи не е моята брадва“!

Нептунъ пакъ потънжлъ въ водата и извадилъ *жельзна брадва*. Дърваринѣтъ щомъ ък видѣлъ, извикалъ: „Да, тѣзи е моята брадва!“ Щомъ като си ък взелъ, поблагодарилъ му за трудѣтъ и тръгнжлъ да си отива.

— Стой, извикалъ Нептунъ, ти защото се показва искренъ и честенъ, за това вземи и тѣзи двѣ брадви.

Нептунъ като казалъ това, изгубилъ се въ дълбочината на рѣката.

Какво се учите отъ тѣзи басня?

НЕМИЛОСТИВО ДѢТЕ.

Единъ день малкия Петъръ, заедно съ майка си, излѣзохъ на расходка. Тѣ отидохъ въ градската градина, която бѣше на другия край на града.

Майка му седнж на единъ столъ, а Петъръ захванж да си играе съ гумената топка, като ядѣше весело сладкия си пексиметъ. Въ това врѣме при него се приближи едно дрипаво дѣте и му каза:

— Дай ми малко че съмъ гладенъ!

— Нѣмамъ по-вече, за да мож да } отдѣлж и за тебе, отговори Петъръ. Иди кажи на майка си да ти даде хлѣбъ.

— На майка си . . . азъ нѣмамъ майка.

— Тогава на баща си.